

1441 $\frac{1}{4}$ 25: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. ang. dansk Kirkelovgivn. i de sønderj. Landsd. 1442

lægger Kirkeministeriet at gennemføre Loven af 4. Oktober 1919 i de sønderjydske Landsdele. Den paalægger Kirkeministeriet, naar Præstegaardsjorder bliver ledige, enten ved, at Præsten afgaar fra Embedet, eller ved, at Forpagningstiden udløber, at sørge for, at Jorden bliver udbudt i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Og naar det ikke fører til Salg i Henhold til nævnte Lov, maa Kirkeministeriet gøre, hvad der staar i dets Magt, for saa snart som muligt at faa denne Lov gennemført. Næste Aar skal der være almindeligt Valg til Menighedsraadene, og det forekommer mig, at Kirkeministeriet handler i Lovens Aand, naar vi, hvor vi staar overfor det, at Jorder udbydes et Par Aar eller et Aar før et saadant Valg, siger: Saa maa I bortforpagte, indtil Valg igen har fundet Sted, altsaa indtil Menighedsraadet er blevet fornyet ved Valget i 1926, for at vi kan se, hvordan det nye Menighedsraad stiller sig. Jeg er ganske paa det rene med, at saa kommer et kirkeligt Valg til at foregaa efter andre Linier end rent kirkelige, blot efter det, som det ærede Medlem kalder kirkeøkonomiske Linier. Jeg underkender slet ikke Betydningen af Kirkeøkonomi og kirkeøkonomiske Linier, men jeg tror, at i saadanne Tilfælde vil det faa højst uheldige Følger, rent kirkeligt set, og det er bl. a. for at undgaa dette, jeg har tilladt mig at foreslaa, at Loven af 4. Oktober 1919 bliver gjort gældende, saaledes at Menighedsraadsvalgene i Sønderjylland som i det øvrige Land kan komme til at foregaa efter de samme Linier og ikke blot og bart efter kirkeøkonomiske eller sociale eller politiske Linier.

Det ærede Medlem fremhævede navnlig i sin sidste Tale meget stærkt Kirkeøkonomien, og jeg har allerede sagt, at jeg underkender slet ikke Kirkeøkonomiens Berettigelse, men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der gives ikke nogen speciel sønderjydske Kirkeøkonomi. Der gives en dansk Kirkeøkonomi, som gælder for hele Landet i Fællesskab udenfor Hovedstaden, der har sin særlige Kirkeøkonomi. Hvis Gennemførelsen af Loven af 4. Oktober 1919 skulde have mindre heldige kirkeøkonomiske Følger, rammer det ikke Sønderjylland alene, men saa bæres disse uheldige kirkeøkonomiske Følger ogsaa af hele det øvrige Land. Og hvis Salget af

Præstegaardsjorder i de sønderjydske Landsdele faar heldige økonomiske Følger, faar ogsaa hele det øvrige Land Del deri.

Det ærede Medlem brugte en Udtalelse, som er blevet meget stærkt kritiseret fra anden Side, da han sagde, at Sønderjyderne aldeles ikke vilde anerkende, at de, da de stemte for at komme tilbage til Danmark, stemte sig ind under dansk Formynderskab. Nej, det er der heller ingen, der vil gøre gældende, og det vil jeg allermindst sige ved Forelæggelsen af dette Lovforslag. De stemte sig ind til dansk Medborgerskab, det er det, som det Lovforslag, jeg har tilladt mig at forelægge, tilsigter, og jeg er overbevist om, at hvis det bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, vil det ret hurtigt have dette til Følge ogsaa paa det her omhandlede Omraade. Jeg er overbevist om, at den Strid, der nu er indenfor de sønderjydske Landsdele, temmelig hurtigt vil lægge sig, og at den Modsætning, der ogsaa er mellem Dele af den sønderjydske Befolkning og store Dele af Befolkningen i det gamle Land paa dette Spørgsmaal, ligeledes meget hurtigt vil lægge sig. Men det ærede Medlem mener maaske ligesom vi andre, at det af rent psykologiske Grunde — der tales om at fare med Lempe — er umuligt at naa saa langt frem gennem dette Lovforslag. Ja, hvis man kan finde en anden og en bedre Vej, vil jeg ogsaa erklære mig rede til at gaa den. Men den ærede Ordfører for Venstre, som meget stærkt, forekommer det mig, har angrebet det forelagte Forslag, har dog ogsaa meget tydeligt indrømmet, at den Ordning, vi fik i 1922, er uheldig og trænger til Forbedring, og det har hans Meningsfæller og det konservative Folkeparti baade i Folketinget og Landstinget ligeledes indrømmet. Jeg vil derfor ønske, at man i det Udvalg, der jo efter de faldne Udtalelser skal nedsættes, vil kunne naa frem til at gennemføre en Ordning i de sønderjydske Landsdele, hvorigennem Sønderjyderne dog bevarer Medborgerskabet med os i det øvrige Land.

Jensen (Aale): Af Hensyn til Tingets Travlhed skal jeg ikke trække Forhandlingerne ret meget ud, men der er et Par Bemærkninger, som jeg finder det nødvendigt at fremføre over for den ærede Ordfører for